

udmynte Sølvmynterne til den fulde Værdi af det, som de skulle repræsentere, men maa gjøre et lidet Afdrag deri for at undgaa, at de under visse Prisforhold blive indsmeltede. I Genhold hertil har Kommissionen bragt et System af Sølvmynter i Forflag, hvis indre Værdi skal være noget lavere, end det nuværende Prisforhold mellem Guld og Sølv vilde angive, og som altsaa ville være at betragte som Skillemynt.

Derhos har Kommissionen foreslaaet, at der vedtages visse fælles Regler for de nye Mynters Form, Løstighed og Præg, hvorved det vil blive muligt at komme overens om en Foranstaltning, som vil have den største Betydning for Samkvemmet mellem de tre Riger, nemlig den, at de samme Mynter skulle være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskasserne som mellem Mand og Mand i alle tre Riger. Vi se ikke rettere, end at dette, ved det nye Systems Indførelse, med Lethed lader sig iværksætte, og de Forpligtelser, som de tre Riger i denne Anledning maatte paatage sig, ere i og for sig saa lidet besværlige og derhos saa vel stemmende med de Grundsætninger, der allerede i en lang Række af Aar stadig ere fulgte i Rigerne's Myntpolitik, at vi finde al Anledning til paa det Varmeste at anbefale en Foranstaltning, som vil yde en stor Del af Befolkningen i alle Rigerne betydelige Fordele.

Efter saaledes at have givet en Udvikling af Grundene for de Hovedforflag, der ere blevne Frugten af Kommissionens Arbejde, skulle vi endnu tilføie nogle Bemærkninger til Motivering af Enkelthederne i det af os fremsatte Forflag.

Til Artiklerne 1—3.

Af hvad ovenfor er udviklet følger, at den fremtidige fælles Guldhovedmynts Værdi bestemmes ved dens Bægtindhold af fint Guld, nemlig $\frac{1}{248}$ af et Kilogram eller $\frac{1}{124}$ af et metrisk Pund. Denne Hovedmynt, som vi foreslaa at kalde en Guldkrone, vil altsaa, dersom ikke aldeles usandsynlige Variationer i Forholdet af Prisen mellem Guld og Sølv i den nærmeste Fremtid skulde indtræde, meget nær svare i Værdi til

2½ norffe Specier,

5 Rigsdaler dansk Rigsmynt,

10 Rigsdaler svensk Rigsmynt,

og saaledes paa det Nøieste slutte sig til de i Rigerne benyttede Regningsenheder. Ved Steden af denne foreslaa vi, at der skal udmyntes en anden Hovedmynt af dens dobbelte Værdi, som vi foreslaa at kalde en Dobbelkrone.

Guldkronen vil ifølge sit Indhold af ædelt Metal staa i følgende Værdiforhold til Mynter i de vigtigste af de Lande, med hvilke de nordiske Riger staa i Handelsforbindelse.

Den vil være lig med 11 sh. ($\frac{1}{6}$ d.) engelsk Mynt.

13,90 Francs,

11,25 Mark tydsk Mynt,

7,5 Mark Banco,

2,68 Dollars amerikansk Mynt.

Disse Forhold ere altsaa kun bekvemme med Hensyn til den engelske og den tydske Mynt. Mindre bekvemme ville de Forhold være, i hvilke de vigtigste fremmede Guldmynter, med Undtagelse af den franske, ville komme til den nordiske Mynt. Efter sit Indhold af ædelt Metal vil

en engelsk Sovereign være lig med 1,816 Guldkrone,

et fransk Lyvefrankstykke — 1,440 —,

et tydsk Tyvemarkstykke — 1,778 —,

et amerikansk Femdollarsstykke — 1,866 —,